

§ 1 Avsigelser

Andre vice talmannen meddelade
att *Per Ramhorn* (SD) avsagt sig uppdraget som ledamot i riksdagsstyrelsen från och med den 1 oktober och

att *Björn Söder* (SD) avsagt sig uppdraget som ersättare i riksdagsstyrelsen från och med den 1 oktober.

Kammaren biföll dessa avsigelser.

§ 2 Anmälan om kompletteringsval

Andre vice talmannen meddelade att Sverigedemokraternas riksdagsgrupp anmält *Henrik Vinge* som ledamot i riksdagsstyrelsen och *Mattias Bäckström Johansson* som ersättare i riksdagsstyrelsen.

Andre vice talmannen förklarade valda *från och med den 1 oktober* till

ledamot i riksdagsstyrelsen

Henrik Vinge (SD)

ersättare i riksdagsstyrelsen

Mattias Bäckström Johansson (SD)

§ 3 Anmälan om subsidiaritetsprövning

Andre vice talmannen anmälde att utdrag ur prot. 2020/21:2 för torsdagen den 17 september i ärende om subsidiaritetsprövning av EU-förslag hade kommit in från miljö- och jordbruksutskottet.

§ 4 Anmälan om fördröjt svar på interpellation

Följande skrivelse hade kommit in:

Interpellation 2020/21:19

Till riksdagen

Interpellation 2020/21:19 Ändringar i miljöbalken
av Jörgen Berglund (M)

Frågan kommer att besvaras fredagen den 6 november 2020. Statsrådet har inte möjlighet att besvara interpellationen inom anvisad tid på grund av redan inbokade engagemang.

Stockholm den 21 september 2020

Miljödepartementet

Isabella Lövin (MP)

Enligt uppdrag

Egon Abresparr

Expeditionschef

§ 5 Ärenden för hänvisning till utskott

Följande dokument hänvisades till utskott:

Propositioner

2019/20:1

Utgiftsområde 1 till konstitutionsutskottet

Utgiftsområde 2 och 25–27 till finansutskottet

Utgiftsområde 3 till skatteutskottet

Utgiftsområde 4 till justitieutskottet

Utgiftsområde 5 och 7 till utrikesutskottet

Utgiftsområde 6 till försvarsutskottet

Utgiftsområde 8 och 10–12 till socialförsäkringsutskottet

Utgiftsområde 9 till socialutskottet

Utgiftsområde 13 och 14 till arbetsmarknadsutskottet

Utgiftsområde 15 och 16 till utbildningsutskottet

Utgiftsområde 17 till kulturutskottet

Utgiftsområde 18 till civilutskottet

Utgiftsområde 19, 21 och 24 till näringsutskottet

Utgiftsområde 20 och 23 till miljö- och jordbruksutskottet

Utgiftsområde 22 till trafikutskottet

Propositionen i övrigt till finansutskottet

2019/20:2 till finansutskottet

EU-dokument

COM(2020) 312 till skatteutskottet

COM(2020) 563 till miljö- och jordbruksutskottet

Åttaveckorsfristen för att avge ett motiverat yttrande skulle gå ut den
13 november.

Anf. 1 Statsrådet PETER ERIKSSON (MP):

Fru talman! Joar Forssell har frågat mig om regeringen avser att frysa biståndet till fler stater och aktörer om det framkommer att de inte respekterar mänskliga rättigheter. Han har också frågat mig om vad jag känt till när det kommer till situationen i Belarus.

Vi har de senaste åren sett en global trend av demokratisk tillbakagång liksom inskränkningar av mänskliga rättigheter. Det är därför regeringen har gjort demokrati till en av sina huvudprioriteringar den här mandatperioden.

Utan demokrati har vi inte förutsättningarna att värna och stärka respekten för de mänskliga rättigheterna och rättsstatens principer.

Sveriges engagemang är tydligt. Mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer är det största tematiska området inom utvecklings-samarbetet. Mer än en fjärdedel av alla Sidas utbetalade medel går till detta område.

Låt mig nämna Belarus, som Joar Forssell själv tar upp. Bristerna i Belarus vad avser respekt för mänskliga rättigheter och demokrati är sedan länge allvarliga och väl kända. Detta har inte varit någon hemlighet för någon av oss som arbetar med demokratifrågor och mänskliga rättigheter, varken på Sida eller UD. Situationen i Belarus har också kraftigt förvärrats i efterdyningarna av presidentvalet den 9 augusti.

Vägledande för Sveriges stöd till Belarus är att det ska gagna det belarusiska folket. Sverige har funnit att utöver stöd till civilsamhället har ett visst samarbete med statliga aktörer i Belarus varit motiverat för att främja reformer och långsiktigt påverka landet i demokratisk riktning. När vi nu ser en regim som ytterligare ökar repressionen är vissa aktörer som hittills bedömts vara förändringsaktörer och möjliga att samarbeta med dessvärre inte längre det. Vissa projekt är därmed inte ändamålsenliga längre.

Som jag tidigare har informerat riksdagen om är utgångspunkten att stödet till staten ska minska när det sker en negativ utveckling vad gäller mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens principer i något av våra samarbetsländer. Samtidigt är det viktigt att fortsätta stödja de krafter som bedöms ha viljan och förmågan att bidra till ökad demokrati och respekt för mänskliga rättigheter.

I ljuset av den mycket allvarliga utvecklingen sedan presidentvalet i Belarus har Sverige valt att frysa vissa projekt där statliga aktörer haft en aktiv roll. I samband med detta ser vi över hur vi bäst kan öka stödet till det civila samhället i Belarus.

Regeringen tillämpar samma riktlinjer och principer för alla de länder vi samarbetar med eller ger bistånd till. Likväl måste man också ta hänsyn till att biståndet verkar i helt olika sammanhang och länder. Förutsättningarna för Sverige att arbeta för stärkt demokrati och respekt för mänskliga rättigheter är inte desamma överallt. Exempelvis görs en bedömning från fall till fall av vilka aktörer som är bäst lämpade att samarbeta med.

Därtill vet vi att på samma gång som situationen kan förändras drastiskt på mycket kort tid är en positiv samhällsutveckling såsom stärkt

Svar på interpellation

demokrati och respekt för mänskliga rättigheter ofta ett resultat av komplexa processer med många samverkande faktorer och aktörer.

Jag kan intyga för Joar Forssell att jag och regeringen löpande håller oss informerade om situationen i de länder som Sverige genom utvecklingssamarbetet och reformstödet stöder. Vi ser kontinuerligt över biståndet till våra samarbetsländer så att det är utformat på bästa sätt. I grund och botten handlar det om att göra störst skillnad för de mest utsatta och främja arbetet för ökad demokrati och mänskliga rättigheter. Den uppgiften kan jag försäkra Joar Forssell om att jag och regeringen tar på mycket stort allvar.

Anf. 2 JOAR FORSSELL (L):

Fru talman! Jag tackar statsrådet Peter Eriksson för svaret.

Jag tackar också för förtydligandet. Ett av skälen till att jag ställde denna interpellation var att statsrådet i medierna uttryckte sig på ett sätt som indikerade att han inte hade förstått att det rörde fullständigt förtryck i Belarus. Han sa: Vi ser *nu* hur situationen är.

Situationen har dock varit extremt allvarlig under mycket lång tid. Sverige har också under lång tid valt att stödja civilsamhället i Belarus, och det är mycket positivt. Vi har valt att stödja aktörer som behövs om man ska bygga en demokrati underifrån och från grunden, och det är mycket positivt.

Regeringen har gjort vissa saker bra. Det var bra att man slutade ge bistånd till Kambodja och drog ned på det till Tanzania. Det följer den trend som alliansregeringen startade när man avslutade biståndet till exempelvis Vietnam och Nicaragua.

Liberalerna har också slagits för att det i januariavtalet ska vara ett mycket tydligare fokus på demokrati och mänskliga rättigheter, vilket såklart är positivt.

Fru talman! Ett allvarligt problem är dock att om man i olika demokratiindex ser hur demokratin utvecklas och sedan tittar på de länder som Sverige ger mycket bistånd till ser det ganska dåligt ut. Det verkar vara så att det bistånd vi ger till några av våra största biståndstagande länder inte riktigt funkar när det gäller att sprida demokrati och respektera mänskliga rättigheter.

Precis som Peter Eriksson säger har Sverige under lång tid gett Belarus bistånd, inte bara till civilsamhället utan även till själva Belarus. Vi har därför följt detta land och den utveckling som varit i Belarus, och vi har sett att det har under lång tid har rått ett mycket allvarligt förtryck och en mycket negativ situation när det gäller mänskliga fri- och rättigheter och demokrati.

Men nu när människor äntligen reser sig och är ute på gator och torg och strider för den demokrati som vi har velat stödja i alla år verkar regeringen stå ganska handfallen.

Fru talman! Peter Eriksson nämnde hur regeringen samlat har haft en skarp politik mot Belarus, men det stämmer inte riktigt. När utrikesministern var i EU-nämnden motsatte hon sig tuffa sanktioner riktade mot ledarskiktet – inte bara mot dem som är direkt ansvariga för det som just nu händer på gator och torg i Belarus utan också mot dem som är indirekt ansvariga – för att skapa en ordentlig press på ledarskiktet i Belarus. Detta

motsatte sig utrikesministern, så regeringens samlade politik är inte tillräckligt skarp.

När det gäller biståndspolitiken, som Peter Eriksson är ansvarig för i regeringen, fortsätter man att ge bistånd till bland annat en kommun i Belarus där det byggs ett reningsverk.

Det verkar vara så att det inte fungerar att ge bistånd på detta sätt om man vill att länder ska utvecklas demokratiskt och vill få mänskliga fri- och rättigheter på plats.

I just fallet Belarus, fru talman, vore det på sin plats att sluta ge bistånd också till exempelvis kommuner som bygger reningsverk. Just nu är människor – civilsamhället som vi har stöttat – ute på gator och torg och strider för sina fri- och rättigheter och för demokrati. Det är till dem man ska rikta stödet. Då gäller inte att fortsätta vara kompis med Lukasjenko och de andra grabbarna i hans regering, utan då gäller att vara kompis med dem som är ute och strider för mänskliga rättigheter.

Anf. 3 Statsrådet PETER ERIKSSON (MP):

Fru talman! Jag måste säga att jag tycker att de signaler som vi har skickat till Belarus sedan presidentvalet har varit tydliga. Det har också framkommit i stort sett i alla belarusiska medier att vi har dragit ned på eller fryst biståndet till ett antal statliga aktörer. Detta har noterats av många där, så jag är inte ett dugg orolig för att dessa signaler inte skulle ha kommit fram till Minsk eller befolkningen i landet.

Jag håller inte med Joar Forssell om att varje biståndsaktivitet vi har där borde stoppas, utom till det civila samhället. Insatserna gentemot det civila samhället dominerar stort i dag. Att stoppa till exempel våra insatser för att få fungerande kommunala reningsverk på ett par orter ser jag inte skulle bidra till något ytterligare.

Vi har också insatser när det gäller en statlig myndighet och strålskydd. De erfarenheter som vi har i Sverige, med en ganska negativ faktor då det gick illa med en reaktor i österled, gör att strålskydd kan vara ett bra område att fortsätta att jobba med även i en allvarlig demokratisk situation i landet.

Jag tycker att detta är en viktig diskussion – vad vi ska göra och hur vi ska agera i ett läge där situationen försämras kraftigt när det gäller den demokratiska eller politiska utvecklingen generellt i ett land. Jag uppskattar därför denna interpellation från Joar Forssell, för det finns tyvärr motsvarande situationer i rätt många länder.

Det är en riktig iakttagelse som han gör när han säger att många av de länder där vi befinner oss och ger bistånd styrs av auktoritära regimer. Det är en ganska vanlig sak, men det är tyvärr så att de fattiga länderna i världen inte är de mest utvecklade demokratiska länderna. Om de hade varit aktiva och utvecklade demokratiskt hade vi antagligen inte behövt ge bistånd, för då hade de haft en fungerande ekonomi.

Det är inte till Norge vi skickar bistånd, utan det är till länder som är i en mycket mer utsatt situation, särskilt människorna där. Därför ska biståndet i första hand inte gå till regimerna och länderna som sådana utan till befolkningen. Det är likadant i Belarus. Att skapa strukturer är en del av biståndet. Till exempel bygger vi riksrevisionsinstitutioner och JO. Vi har varit med och byggt upp JO i Sydafrika tidigare, och vi har byggt demokra-

Prot. 2020/21:12
22 september

Svar på interpellation

tiska institutioner. Det är också en del av att få ett funktionellt land med system för att granska och stödja öppenhet och transparens.

Bistånd sker på många olika sätt. Man måste utgå från situationen och strukturen i landet och den historia det har haft. I Östeuropa är det en speciell situation efter Sovjetunionens fall, och därför har vi ett brett samarbete med många länder i Östeuropa.

Anf. 4 JOAR FORSSELL (L):

Fru talman! Jag var ganska snäll i mitt inledningsanförande därför att jag uppfattade Peter Erikssons svar som att regeringen hade vaknat lite grann och på allvar ville ta tag i frågan att våra svenska skattekonor hamnar som bistånd i länder där de delvis kan användas för att upprätthålla förtryck.

Jag blir dock ganska orolig över det svar jag får, fru talman. Statsrådet raljerar lite om Norge och säger att det är klart att vårt bistånd går till länder som har det tuffare än Norge. Ja, det vet jag också. Självfallet är det så att demokrati ofta går hand i hand med välstånd och marknadsekonomi. Alla dessa saker vilar på samma principer, så det är inte så märkligt. Men det finns länder där man i högre grad visar att man vill kämpa för att göra systemet mer demokratiskt, där man i högre grad har demokratiska inslag eller där man är repressiva mot sin befolkning i lägre grad än i de länder som vi väljer att stödja med bistånd på olika sätt.

Dessutom, fru talman, blir jag lite oroad över Peter Erikssons svar angående de kommunala projekt som Sverige stöder i Belarus. Det sätt som statsrådet svarar på indikerar återigen att regeringen inte har begripit – det vill jag inte tro, för vi har haft ett så långt samarbete med Belarus att det måste vara så att Utrikesdepartementet håller statsrådet ordentligt informerad – eller också försöker raljera bort frågan.

Fru talman! Det är ju så med Belarus att kommuner inte har beskattningsrätt, som i Sverige, där en kommun kan ha sitt eget skatteunderlag och sina egna kommunala projekt och åtaganden. Alla kommuner behöver inte stöd av staten – vissa behöver det ibland och ibland inte. Men i Belarus har ingen kommun beskattningsrätt. Detta betyder att varje krona som en kommun har att lägga på till exempel ett vattenreningsverk kommer från statskassan. Det är så hela det belarusiska systemet funkar. Lukasjenko sitter som en maffiaboss högst upp och pytsar ut pengar, och sedan åker han ut till fabriker, vattenverk eller andra anläggningar som staten har gett pengar till och talar om att det är han som har gett dem jobb och att de nu måste lyda honom. Det är så maffiadiktatorsystemet i Belarus fungerar.

Det som händer om Sverige finansierar ett vattenreningsverk i en kommun i Belarus är inte att den kommunen får lite mer pengar i den kommunala kassan till att bygga en skola eller göra något annat fint, utan det innebär att staten i Belarus inte behöver ge lika mycket pengar från statskassan till kommunen. Dessa pengar kan staten sedan i stället använda till att köpa tårgasgranater, kalasjnikovar eller batonger. Det är detta som händer, och dessutom finansierar vi då det system som upprätthåller Lukasjenkos maktinnehav genom att han kan säga till folk: ”Titta, här får ni jobb och så vidare så länge jag sitter vid makten!” Det är detta som pengarna finansierar.

Jag håller med, fru talman, om att ett vattenreningsverk är en bra sak som människor behöver, absolut! Problemet är bara att när man kanaliserar pengar genom en kommun, som i Belarus – ett land som utsätter sitt folk för totalt förtryck och som inte har kommunal beskattningsrätt – hjälper man till att stödja statskassan. På andra sidan av denna statskassa finns de militärpoliserna och specialsoldaterna som angriper det belarusiska folket och det civilsamhälle som Sverige har försökt finansiera och bygga upp för att skapa demokrati. Det blir väldigt motsägelsefullt.

Statsrådet kan gärna svara på frågan: Vilka fler länder i världen ser man nu som saknar demokrati och inte visar att de utvecklas tillräckligt demokratiskt och som statsrådet vill sluta ge bistånd till?

Anf. 5 Statsrådet PETER ERIKSSON (MP):

Fru talman! Det blev en speciell diskussion om vattenreningsverket. Det kan vara intressant. Min bild är inte densamma som Joar Forssells. Snarare är det så att om vi inte hade varit med och finansierat det hade det inte blivit av eller byggts mycket senare. Om vi nu skulle stoppa stödet till att bygga vattenreningsverket skulle projektet med all sannolikhet stoppas. Då skulle effekten bli att man inte får rening utan fortsätter att släppa ut i floden, som går ut i Östersjön. Det blir lite av ett självskadebeteende om vi skulle stoppa dessa aktiviteter nu, och det vill jag inte ställa upp på.

I övrigt är mycket av det som Joar Forssell säger sant. Jag tycker att det är centrala frågor som vi diskuterar.

Vilka andra länder skulle vi behöva stoppa? Det som jag försöker säga är att man måste se varje land i sin kontext. I Östeuropa har vi varit relativt tålmodiga, och det har vi också varit i en del andra länder. Men jag tycker att Östeuropa är ett bra case. Efter ett antal år, där vi har samarbetat med civilsamhället i en lång rad länder i Östeuropa, har vi också fått en positiv utveckling efterhand i de flesta. Det gäller inte Belarus, men i Armenien, Georgien och i Ukraina har vi ändå tagit stora steg åt rätt håll, även om flera av dessa länder har varit under tryck från Ryssland. De har levt i en mycket svår situation. Säkerhetspolitiskt har det varit viktigt även för oss att vi får en positiv utveckling i länderna i de forna Sovjetstaterna.

Det finns länder i Afrika som jag är mycket oroad över, till exempel Zimbabwe och även Moçambique som har en utveckling som har varit negativ, som jag ser det. Vi har varit tålmodiga i rätt så många länder och haft ett långsiktigt bistånd. Ibland har det burit frukt. Ibland har situationen förvärrats i länderna. Det måste man tillstå. Det är inte alltid som det går åt rätt håll.

Vi ser kontinuerligt över de länder som vi samarbetar med. I till exempel Bolivia såg vi en positiv utveckling under en tid. Nu är det ett mer osäkert läge. Jag vet att en del liberaler ansåg att vi skulle stoppa allt samarbete med Bolivia. Jag tycker att det hade varit förhastat. I dag ser vi att det ändå kan hända att det blir en bra utveckling där igen. Just nu tycker jag att man bör stödja insatser för att få till nya val och få demokratin att fungera på ett vettigt sätt.

Jag tycker, som sagt, att man måste utgå från varje land och den situation som finns där snarare än att säga att det alltid ska vara på exakt samma sätt. Men utgångspunkten är ändå riktig, och som jag vet att även Liberalerna har drivit, nämligen att när vi ser en negativ utveckling ska vi ta steg

längre bort från staten och ha mindre samarbete med staten och mer försöka bygga på det civila samhället och andra aktörer samt försöka hitta förändringsaktörer i detta läge.

Anf. 6 JOAR FORSSELL (L):

Fru talman! Vi återkommer ständigt till frågan om hur informationsflödena är på UD och vad Peter Eriksson känner till i sin roll som statsråd och biståndsminister. Jag har inte riktigt fått något svar på om det är en del av beräkningen och kalkylen att, till exempel i Belarus, eftersom kommunerna inte har beskattningsrätt innebär det att om man ger 1 krona till en kommun i Belarus behöver staten i Belarus ge denna kommun 1 krona mindre. Det är så systemet funkar. Systemet funkar också på ett sådant sätt att Lukasjenko kan åka dit och ta åt sig äran för detta och säga till folk: Titta vilka fina saker som ni får av oss.

Det är en maffialiknande diktatur, och det är så många diktaturer fungerar. Det är också ett skäl till att många diktaturer är fattiga.

Det är ett återkommande problem att när man ger stöd någonstans finns det en risk att den makt som styr just på den platsen kan ta åt sig äran för det som har skapats. Då kan man upprätthålla lite makt. Samtidigt kan man skyffla runt lite i budgeten och flytta runt lite pengar och göra någonting mycket värre, till exempel göra någonting som skulle motverka mänskliga rättigheter för dessa pengar i stället för att göra det som vi har gett bistånd till.

Fru talman! Detta handlar faktiskt inte bara om Belarus, utan det handlar just om synen på bistånd i hela världen. Precis som Peter Eriksson själv erkänner har det varit ett krav från Liberalerna i januariavtalet att vi ska ha ett ökat fokus på demokrati.

Jag har en fråga. Biståndsministern säger att man följer utvecklingen i en rad länder. Jag säger att om man följer utvecklingen i en rad länder ser man att några av våra största biståndstagare är länder där trenden är negativ när det gäller bistånd. Finns det några fler länder som Peter Eriksson nu kommer att vilja dra in biståndet från eller minska biståndet till? Borde man inte få mindre om man inte lever upp till mänskliga rättigheter?

Anf. 7 Statsrådet PETER ERIKSSON (MP):

Fru talman! Vi har inte ett beslut och en linje om att det ska bli mindre bistånd till alla länder som vi har bilaterala avtal med och där vi ser en negativ demokratisk utveckling.

I den överenskommelse som vi har med Liberalerna är utgångspunkten att vi ska ha mindre samarbete med staten. Det är en skillnad. Där tror jag att det kan finnas en missuppfattning från Joar Forssell. Det är inte så att vi skickar pengar till stater. Det är väldigt få sammanhang där pengar går från svenska staten till biståndslandets statsbudget, utan det går helt andra vägar. Vi använder andra metoder när vi bygger upp någonting och när vi har samarbete med olika institutioner. Vi skickar inte pengar till statsbudgeten. Det är ganska sällan som det går till på det sättet.

Interpellationsdebatten var härmed avslutad.

Följande dokument anmäldes och bordlades:

Propositioner

2020/21:11 Säkerhetsprövning av domare och några andra frågor som rör
Domarnämnden

2020/21:12 Särskilt investeringsutrymme för elnätsverksamhet

Finansutskottets betänkanden

2020/21:FiU7 Ändring i riksbankslagen till stöd för samarbete med inter-
nationella organ

2020/21:FiU32 Extra ändringsbudget för 2020 – Förlängda och förstärkta
stöd och ersättningar med anledning av coronaviruset

§ 8 Anmälan om interpellation

Följande interpellation hade framställts:

den 21 september

2020/21:19 Ändringar i miljöbalken

av *Jörgen Berglund* (M)

till miljö- och klimatminister *Isabella Lövin* (MP)

§ 9 Anmälan om frågor för skriftliga svar

Följande frågor för skriftliga svar hade framställts:

den 21 september

2020/21:79 Kärnkraftverk i Belarus

av *Margareta Cederfelt* (M)

till utrikesminister *Ann Linde* (S)

2020/21:80 Nationellt kunskapscentrum för frågor rörande Kina

av *Hans Wallmark* (M)

till utrikesminister *Ann Linde* (S)

2020/21:81 Förebyggande sjukpenning för gravida

av *Maria Malmer Stenergard* (M)

till statsrådet *Ardalan Shekarabi* (S)

2020/21:82 Kränkningar mot elever med religiös tro

av *Gudrun Brunegård* (KD)

till utbildningsminister *Anna Ekström* (S)

§ 10 Anmälan om skriftligt svar på fråga

Skriftligt svar på följande fråga hade kommit in:

den 21 september

2020/21:15 Utförsäkring av covidsjuka

av *Ida Gabrielsson* (V)

till statsrådet *Ardalan Shekarabi* (S)

§ 11 Kammaren åtskildes kl. 13.26.

Sammanträdet leddes av andre vice talmannen.

Vid protokollet

JOHAN WELANDER

/Olof Pilo

§ 1	Avsägelser	1
§ 2	Anmälan om kompletteringsval.....	1
§ 3	Anmälan om subsidiaritetsprövning	1
§ 4	Anmälan om fördröjt svar på interpellation	2
§ 5	Ärenden för hänvisning till utskott	2
§ 6	Svar på interpellation 2019/20:451 om bistånd till stater som inte respekterar mänskliga rättigheter.....	3
	Anf. 1 Statsrådet PETER ERIKSSON (MP)	3
	Anf. 2 JOAR FORSSELL (L)	4
	Anf. 3 Statsrådet PETER ERIKSSON (MP)	5
	Anf. 4 JOAR FORSSELL (L)	6
	Anf. 5 Statsrådet PETER ERIKSSON (MP)	7
	Anf. 6 JOAR FORSSELL (L)	8
	Anf. 7 Statsrådet PETER ERIKSSON (MP)	8
§ 7	Bordläggning.....	9
§ 8	Anmälan om interpellation	9
§ 9	Anmälan om frågor för skriftliga svar	9
§ 10	Anmälan om skriftligt svar på fråga	10
§ 11	Kammaren åtskildes kl. 13.26.....	10